

Захарина, (Като да се извинява) Вие сте тъй сериозенъ и той остроуменъ, че азъ почнахъ да глупѣя.

Той. (Почва да се смѣй)

Захарина. Защо се смѣете?

Той. Трѣбва да кажа нѣколко шеги, за да поумнѣите.

Захарина. Менъ ми се плаче.

Той. Не, ще се посмѣите.

Захарина. На кое?

Мълчание.

Той. Дойде ми на умъ за доларитѣ.

Захарина. Че какво?

Той. Чудно скроено поводъ! Искамъ да бждите искренна:—тъ ви поласкаха, нали?

Захарина. Мене?

Той. Да.

Захарина. Не, не, не!

Той (Сърдито). Казахте ми, че нѣма да лъжите вече и....

Захарина. Добре! Отъ пари—кой бѣга?

Той. А не бива да се забравя, че желанието къмъ паритѣ води въ вълнитѣ на паде, нието. Пари, които идатъ отъ чуждъ човѣкъ сж подкупъ. А подкупа е порокъ.

Мълчание.

Захарина. Азъ трѣбва да си отивамъ.

Той. Ще кажете ли случилото се съ насъ на мъжа си?

Захарина. Азъ ви моля, не настоявайте. Ще убия живота си.